

İzmir'den İstanbul'a gölgenin hikâyesi

69 →

Şişhane'deki yeni sanat mekânı Studio, ilk sergisi "Gölgenin Hikâyesi"nde İzmirli sanatçılar Gizem Akkoyunoğlu ve Orhan Yıldız'ın eserlerini Saliha Yavuz'un küratörlüğünde açıyor.

Gizem Akkoyunoğlu'nun "A Child Pursuit Unseen Dreams" adlı defterine ait kâğıt üzerine füzeli çalışmalarından biri.

ELVİN VURAL
elvinvural@gmail.com

İstanbul semtlerinin sırayla deneyimlediği 'sanatsal dönüşüm' şimdi de Şişhane'nin kapısını çaldı. Şişhane'de butik restoranlar, antikacılar ve tasarım dükkanlarının sayısı gün geçtikçe artıyor. Bunlar arasında yer alan, uzun zamandır kullanılmayan boş bir dükkanı bağımsız bir proje alanına dönüştürmek için bir araya gelen **Kameleon** ve **Galerist, Studio** adını verdikleri bu yeni mekânda ilk sergi olarak "Gölgenin Hikâyesi"ni açıyor. Proje mekânına uygun işler üretecek tüm sanatçı ve kurum-

ların kullanımına açık olan Studio, farklılıklara ve özgürlüğe fırsat tanıma amacına paralel olarak, kısıtlamalardan mümkün olduğunca kaçınıyor. Mekân, bazen sergi, bazen proje, bazen de sanatçı atölyesi olarak var olacak. Mekânın sokağa açılan geniş vitrini ve küçük olmasına karşın özenli tasarlanmış iç alanı, hem izleyiciyi hem sokaktan geçenleri sanatla daha samimi bir ilişki kurmaya itiyor.

"Gölgenin Hikâyesi"nde yer alan iki sanatçı, InputOutput (IO) adlı İzmir'deki sanatçı inisiyatifinden Gizem Akkoyunoğlu ve

Orhan Yıldız'ın sergide yer alan koyu renkli eseri.

Sokağa açılan geniş vitriniyle mekândan bir görüntü.

Serginin küratörlüğünü Saliha Yavuz üstleniyor.

Orhan Yıldız, serginin küratörlüğünü üstlenen Saliha Yavuz ve mekânın arkasında yer alan Galerist ekibi de mekânın üstlendiği şeffaflık ve samimiyet prensibiyle örtüşen bir sergi ortaya koymuşlar. Mekâna özgü kurgulanmış olan bu serginin ana aksını sanatın merkezi İstanbul'la, sanatsal üretimin merkezlerinden biri olan İzmir'in arasındaki merkez - periferi ilişkisi oluşturuyor. Sergi İzmirli bu iki sanatçıyı İstanbul'daki yeni mekânda bir araya getirerek, 'periferi' diye anılan yerlerin de aslında kendi içlerinde birer merkez olduğunu göstermeye ve bu merkezler arasında hiyerarşik olmayan, denk bir ilişki kurmaya çalışıyor.

Sergi, her ne kadar iki sanatçıyı bir araya getirse de, aslında tek bir sanatçınınmış gibi duruyor. Bunun birincil sebebi, IO adlı inisiyatifin sanatçıların birbirlerine etkide buldukları, birbirlerinden beslendikleri işler ortaya koyabildikleri ortak bir atölye formatında olması. Bu bağlamda Akkoyunoğlu'nun füzen ve karakalem kullanarak yaptığı desen ve fotoğraflarıyla, Yıldız'ın yağlıboya ve yine füzen ağırlıklı çalışmaları yer alıyor sergide. Orhan Yıldız'ın işleri daha çok biçim, yüzey ve görünle ilgili... Gizem Akkoyunoğlu'nun işleri ise sanatçının iç dünyasına yönelik.

DEFTERLER SAYFA SAYFA SERGİLENİYOR

Akkoyunoğlu'nun sergide yer alan "Tales From Else Where", "Everyday With New Maps" ve "A Child Pursuit Unseen Dreams" adlı serileri üç ayrı defter formatında. Sanatçının gün

gün tuttuğu günceler aslında bu defterler... "A Child Pursuit Unseen Dreams" adlı defter, etrafımızda kolay kolay göremeyeceğimiz sahneleri konu edinen, iki yıllık bir üretim. "Everyday With New Maps" ve "Tales From Else Where" ise sanatçıya eşlik eden haritalar niteliğinde. Sergi süresince her gün bu defterlerin ayrı birer sayfası izleyiciye sunuluyor, ancak defterlerin bütünüün dijital versiyonlarını yerleştirilen üç küçük ekrandan izlemek de mümkün.

Defterlere ek olarak, mekânın orta kısmındaki duvarda, Akkoyunoğlu'nun defterler haricindeki desen işleriyle fotoğraf çalışmalarının birlikte sunulduğu bir kısım var. Desen ve fotoğraf doğaları itibarıyla birbirleriyle yakından ilişkili... "Explosions" (Patlamalar olarak çevirilebilir) serisi sanatçının İzmir'deki hayatının dışavurumları, adı üzerinde patlamaları. Bu çizim serisine eşlik eden "A Leaf in the Air" serisi küçük fotoğraflardan oluşuyor.

Orhan Yıldız ise üretiminde gündelik malzemeyi sıklıkla kullanıyor. Pürüzlü yüzeyleri tercih eden sanatçı, ışığın bu yüzeyler ve kullanılan malzeme ile ortaya çıkardığı farklı ifadeleri kaydetmeye uğraşıyor.

Gizem Akkoyunoğlu'yla Orhan Yıldız'ın sergi kapsamında birbiriyle en çok konuşan işleri, serginin sonunda yer alıyor. Akkoyunoğlu'nun izleyicinin karşılaştığı son duvara asılmış olan işi, füzenin ağır ve karanlık dokusunun ortasından fıskıran beyaz bir boşluk. Bu işin hemen yanına ve bir adım önüne yerleştirilmiş olan Orhan Yıldız'ın paket kâğıdı üzerine yaptığı işte ise, aydınlık ve parlak bir zeminin tam ortasına çöreklenecek kadar yoğun füzen kullanılmış. Füzen zaten doğası itibarıyla karşıdan bakıldığında farklı, yandan bakıldığında ise farklı görünen bir malzeme... Dolayısıyla hem bu işin kendisinde hem de bu iki işin mekândaki yerleştirilmesinde oyunlu bir hal var. Bu kombinasyonla, serginin de geneline hâkim olan karanlık ve aydınlık, yakınlık ve uzaklık, pozitif ve negatif zıtlıkları iyice açığa çıkarılmış. Tüm bu zıtlıklar içle dışı, umutsuzlukla umut duymayı hep bir araya getiriyor.

BİR 'İLK PROJE'

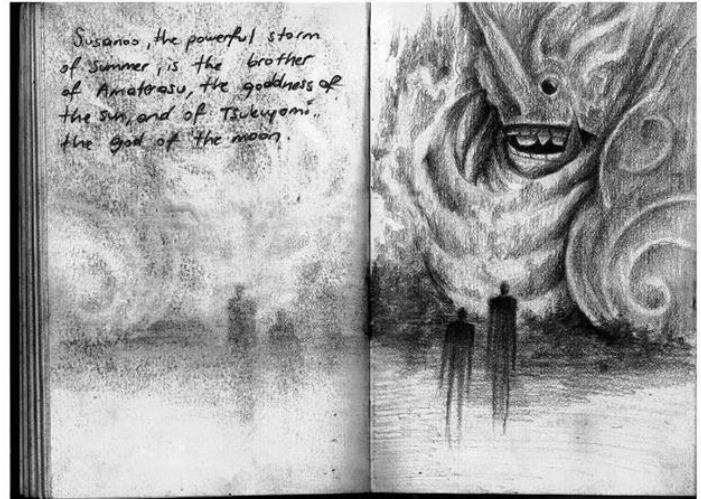
Serginin adı da tüm bu kimisi açık, kimisi imalı referansları kapsayacak şekilde konulmuş. Füzen ve karakalem işlerin yoğunlukta olduğu bir sergide gölge kavramı olmazsa olmazlardan... Aynı şekilde merkez ve periferi arasında da, obje ve gölge arasında olan gibi bir ilişkiden bahsetmek mümkün. Bu yüzden zaten, gölgenin hikâyesi bir bakıma görülmeyeni görmeye, olmayanı hayal etmeye itiyor insanı.

"Gölgenin Hikâyesi" farklı projelere alan yaratan dinamik bir alanı, görece az bilinen iki sanatçıyı, bu sergiyle Türkiye'deki ilk küratörlük deneyimini yaşayan Salih Yavuz'u ve görmez-

▼
Akkoyunoğlu'nun "Tales from Else Where" başlıklı defterinden bir çalışma.

71

Sanatçı bazı desen çalışmalarında metinlere de yer vermiş.

den geldiğimiz ya da görmediğimiz iç ve dış ilişkilerini her açıdan dengeli bir biçimde bir araya getiren, görülmeye değer bir 'ilk proje'. **MS**

Studio / (0212) 251 4303 / Bitiş tarihi: 25 Temmuz 2015